

Szhája vszako nedelo.

Naprej placilo do novoga leta:

Domá Din. 4.
V zvušstvo Din. 14.
V Ameriko Din. 17.

Inserati za □ c. v. 1/2 D.
Pri vecskrát popüsz.

MÖRSZKA KRAJINA

Vérsztveni, politicsni i kulturni tjédnik.

Reditelsztvo i oprávnistvo v Márkisevci posta M. Sobota.

Cejna za edno numero:
na 4 sztráni Din. 1—
na 6 sztráni Din. 1:50

Rokopiszi sze ne vrnéjo.

Mirovnoszt nasega sztána.

Gda szí te delajoucsi i za útrásnyi vszagdanésnyi zšivis szvoj sze szkrbécsi cslovek, od hie szpecsenoga obráza szvojega brise vrejli znoj szvoj, te vu dñhi pokvarjeni i na hñdo pout zablojeni zlozin cslovecsi, vu szénci vteguvajoucsi — sze szmejé z toga, kí z-postenim delom scsé szebé i te szvoje gori držsati, i mreze naplejtse vu hñdom szrdci szvojem, kakda bi najsao príiko toga delavnoga trñdov szád oszvojiti i nyega pri nyegovoj vrejdnoszti prekrátiti? Vu szvojoi moutnaj glávi brodi prílike, rédi pñdpravke, pouleg steri bi szvoje hñdo nakanejnye k-dobromi mestri priszpodnim tálom, kak nájpñricsnej mogao vñszpelati i doprineszti, i szád nyegovoga cejlóga leta trñdov, táksega hípa, gda on po dobro dokoncsanom deli na pocsinek nagne trñdne kotrige szvoje, v-ednom krátkom hípi, brezi vszegá teskejsaga trñlejnya szebi naporob szpraviti.

Kém bole sze priblizsávamo k-trdoi zimi, tém nagosztej csñjemo i kebzñjemo, kaj gde eti, gde tam sze godí po etaksoj vragometnoj pouti vñ zbrodjena i doprinesena továjija, stero delo sze zse dñesz-dén nej szamo med vszagdenésnye zgotke racsúna, nego, kak neodñrlyeno stero ga sze zadoszta, varvati nemoremo: vu szvojoi groznoj sztrahsnoszti vszìgdár bole i bole prikazsñje. Zadobimo, dñesz dén i tou, ka de sze tát vu táksoj gvñsnoszti obcsñto, ka csi nyemi glih nede potrejbno, edno, ali to drñgo, li szamo zavolo sále bode sou v-hrambe nase i doj potégne znász odel tel naso i poszvedocsi nam, ka je tam hodo na spot nam i pazlivo csñvajoucsim goszpoudom tñdi. Vsze tou de pa trpelo tak dugo, kak dugo de pazécsa oblászti z-tak mílov rokouv — gládila etakse razbojnikie i zsvlence; dokecs mero-dájni faktorje bole pouleg omurnoga obcsñtejnya neprerazmijo i neszpunijo pozványa szvojega

Tajiti niscse nemre, ár je ocsividno, ka je mirovnoszt prinász v-jáko szlaboj sztávi i zapñsztsena.

I kaj tou vadlñjemo i batrivno vñpovejmo, nam zameriti i za hñdo vzéti nemre niscse, ár je tou bogme tak! Tou nam kázsejo od dñéva do dñéva naprej sze kázajoucsse tatíe, vlomi, razbojnikszta. I nebi sze najslo prouti tomi vrásztvo?

Vadlñvati mámo, ka je Prejkmurje escse dñesz dén edna speciálna zemla, stere opozitelje, csñvarje, meszto szvojega pozványa politikó szlñzsñjo i kak od oblászti vñzravnaní politicsni zavñpniki jesztejo. Dñesz dén zsandár nema cajta szí do toga premislávati, kak bi mogao edne továjije delo zselno vñodmotati, nyega zlocszncze vñpoiszcati, tém menye, ár je na tou nej szpodoben, ár nema na tou csasza, ár drñge poszle má, steri sze politicsni zavñpniksztvov dosztájajo. Vevidencii more držsati etoga, ali ovoga prebivalca zsvilejnye, csinejnye, znásanye; jeli je zadoszta ponizen, jeli je vugibki, kak gucsi, kelko dohodkov má? Jeli sze nyemi ne szenya vcsászi takse, kákse je szenyati prepovejdano? Szomou odszébe sze razmi, kaj vsza eta zadoszta poszla dájo, expedierati té vnouge brez zdržsétka bodoucse akte, notri glásziti, vñglásziti, naznanyñvati, potvárjati, szpravicsávati, vsze, vsze tou vñsesnyoi oblászti tñdi vñsesnye delo povnozšávati szo tákse oupravice, pouleg steri szo razbojnikszta i továjija, tak mála dela, stera sze niti napamet nevzemejo. Jeli je tak csñdo, csi razbojnici i táti na skodo ti mirovni lñdi batrivno csññjo tak, kak sze nyim vídi? Nede trbelo dugo csakati, ka sze vcsákamo, da vudné pri szveklom szunci szlecséjo mirovno potñvajoucsse poutnike i odgvanta je szprávjio. Nej je zse dalecs vrejmen, kaj Prekmurje na k Medzsamurskomi zsalosztnoga s poménka „zelénoga“ kádera sors pride!

Gda stoj poumli, kaj bi ete krajíne sztancsarje i nyí vrejdnoszt v-táksoj nevarnoszti bíla, kak rávno zdaj, da na vszákxi 5—6 máli veszníc eden orozsni posztáj szpádne. More bidti sze v-Balkáni továjija med rédne onpravice držsí, stero je nísterni famíl zsitka temel, ali prinasz sze je do etiga mao, kak hñdouba racsúnala!

Ka mámo tak csñniti?

Zsandár naj bode zsandár i nej nyegove krajíne veszníc, notáros, szodec, sztanoványbiztos, komisár i. t. v. nego na pozványa szvojega temel posztávleni tákxi szlñzsbeník, kí vu prvoj vrszti naj vrejdnoszti i lñdi ogvñsanye obszlñzsáva i varje. K-tomi persze bi potrejbno bilou, nyé szamo vu szvojem pozványí niháti, k-deli primejrno placšívati i szamo tou od nyih zseleti, naj té eden poszel szlñzsñjo na stero szo odprebiválcov dácsni koron posztávleni. Zsandár naj bode tákxi, zakaksega szmo mí nyega poznali i držsali: trden, pravicsen, neodvñseni i vu szlñzsbi netrñdaven. Naj bode tákxi, na koga vñdejnye sze escse i te pravicsen száhszi i escse nyegov od drñgi vojákov odlocseni gvant i posztáva, naj postenyé i prestímanye pobñdí vu szrdcáj laikosni lñdi. Naj má k-szlñzsbi szvojoi primerno zevcsenoszt i k-pozványi szvojemi nágibnoszt. Szomou sze odszébe tak razmi, ka je nej zadoszta tou csi s e stoj v-zsandárszki gvant oblecsé, patrontásko na hrbet vrzse, ka je on zse i vu dñhi tñdi zsandár, csi glih kaksté velko csrvou noszi. Szamou od szébe sze ra mi ka bi hñdodelce zvéksov oszto vsztyjov trbelo nadeljávati.

Obdrñgñ birovíja pr tákxi hñdodelnikaj naj neiscse polehsan, paragrafuse i naj ti oszodjeni držsávi na bremen nezaprávlajo zobsztom sztroska, nego je naj oblászti k-deli priszljáva i s trosek zaszlñzsñti dá zsnými. Eti je nej potrejbno za

PODLISZTEK.

Káva nescse méhka grátati.

(Prìgodna pripovejszt. Godílo sze je pred 1840-tim letom v Dolinszkom vrehu.)

Szobotska goszpoda szo eden lejpi jeszénszki dén na gyaio sli, vu krajíno Moscsanszke i Dolinszke vézsi, gde szo ti edni tñdi gorice meli i da je zse po brátvi bilou, z-ednim tñdi most kostávát, steri je zse dobro rezen grátáo i po trñdavnoj lovíni prav szpádne za szñhe guté. Neszli szo szebom vecsféle jeszti tñdi, ár je v-onom vrejmeni vu tákxi máli vesznica, kak szo te ime-nñvane, nej doubó cslovek ni krñha, ni meszá — escse i vszìgdár niti jajca nej. Zátó csi szo goricsni vértovje vu vrejhe sli, szo szí vszìgdár z-szobom mogli neszti zšivis.

Med vecs drñgim sztroskom szo sztári Augustich nika novoga steli tñdi szvojim gosztomi (ár je tak dogñcsano, ka de pri nyihovoi vancaríi obed) ponñditi. Od toga szo nikomi nika nej pravli, kñpili szo pou fñnta szírouve káve escse, gda szo v-Szombathely na gyñlejs hodili. Tou kávo szo zdaj goszpodi notri steli pokázati dobro znajoucsi, ka po dobrom jeli i pili prav szpádne csarna káva. V-tisztom vrejmeni je escse niti pri prednyejsi

goszpodsztaki hízsaj nej bilou v-návadi po jesztvini csarno kávo piti, kak zdaj. Tou je te escse neznáno i za predrágí i nepotrejbén szladsec držsáno, brez steroga je zdrav zsaloudec lehko. Nasí prehodníki szo bogme doszta zdravejse i náturnejse hráne vszivali, kak zdaj mí méhko i cácavno pokolejnye, i zátó szo tñdi zdravejsi i dugsega zsitka bíli, kak mí.

Augustich szo zapovedali vancarci naj proti poldnévi zakñri i szegreje hízso, naj szkrb má na prineseno jesztvino, ár okoli edne vere vszi sze prñdejo obejdívat. Escse nyej prejk dájo v-stancilíni nika táksega, kak níksi novíi grah i pítajo jo: »Jeli znász kávo szkñhati?« »Kabi je pa nebi znász!« z-jezikom sze obleznovsa, odgovori frisko. No dobro je, eto más, pazi nezsezgi je, da bos jo prázsila, szkñhaj jo i li te jo prineszi notri gda ti povém. Tou más kcoj tñdi cukér! »Razmíla szí?« »Kabi pa nebi razmíla!« odgovori frisko, roubec szí naglávi poprávi, z-jezikom sze malo oblezne i z-jankov szvajoucs v-kñnyo ide. Poglédnola je kávo i tak míszlivsa, ka je tou kákse nové fajte grah, nísterno zno vkraj vzeme i tá dene, ka de ga ona tñdi probala szaditi. Tou je zse pozábila, ka szo nyej pravli, ka bi jo szprazsiti trbelo. Okouli deszéte vñre zácsa kñriti, kávo cejlo dene kñhat, líki grah, notri vrzse cukér, malo prpra, ka do goszpoda lezsi píli, oszolí jo i k-koncovi

dobro zafriga. Mászt je nej sparala — dobro je stela negoditi, naj ne právjio ka nevej kñhati...

Ali, kak je vrági tou, ka káva nescse méhka grátati? li rogácsse po píszkri, da jo mejsa, tak da bi kaménycseje bíli, pa zse kak dugo vré! Escse bole zakñri!

Na povejdano vrejmen prñdejo vlovci. Trñdni i escse bolé lacsni i zšédni. Vancarca nyim porédi naprej znoszi, ka szo szí prineszli i vsze szo zñmajno potrosili. Rezen most je tñdi nej szamo zsgao szñhe guté, nego je odvázao jezike i fejszt szo zácsali hrabucsiti. Gda szo zse to prineseno vsze potrosili, právjio Augustich: »nika nemas vecs naprej dati?« »Kabi pa nej mejla« obleznovsa sze z-jezikom i odgovori frisko, szamo proszim naj malo pocsákajo, ár je escse nej krédi. Goszpoda csi szo glih zse nej bíli lacsni, szo dñnok nálezsni bíli, ka májo escse dobíti? Augustich szo nej steli naprej ovaditi. Pou vñre pretecsé i escse je itak nej prineszla notri. Godina petrovszki farar, (vez-dásnyega sztríco sztríc) kí szo tñdi, kak dober jáger pozváni bíli na tou gyaio, szkrívomá vñodídejo v-kñnyo k vancarci zvedávát ka szprávla escse? »No jeli je pa escse itak nej krédi«, pítajo vancarco? »Proszim níkak nescse méhka grátati!« »Ka pa kñhas, ka nescse méhka grátati?« »Kávo! Bár jo naj poglédnejo escse je itak taksa, kak da

szociálisni zrokov volo taté milüvati, ár je razbojnikszto i roblenje nej zšivisa szlűzs, nej opravica sztána — nego brezi dela zšivlencov i manyákov na ti delavni skodlivo zšivlejnye.

Obtrétim i tü sze zezávati mámo na okrozsnoga glavára, steri tüdi vu velikoj meri zná na pomoucs bidti vu tom, da sze na teliko razšürjeno i vkornyeno hűdodelszto potihsa.

Vu prvejsem rezsimi je zsandárom trdna zapoved bila dána, csi vachtare nenáidejo na ceszti, nego indri, naj je notri zglászijo, steri szo trdno pokastigani. Dnesz dén szmo tákse escse nej csüli i csi gli sze denésnye nocsno vachtarszto, ognýagaszilcov csúvanye imenűje, kí szo znábiddi uprav dvej, tri vőre vszlűzbi — za nyihovo volo lehko zgori pou vészi — ali pa rávno telko sze lehko porobi — ali vrouke nepride ni eden z-hűdodelnikov! Vu vesznica je nej szamo paziti na ogenego prouti touvajsztvi tüdi.

Záto z-postüvanyem proszimo krouznoga glavára naj zrendelűje i zapovej orozsnikom, naj nocsno csúvarszto v-tou doub kontrolerajo.

Za poszebne obrambe zroka volo, bi tanácsno bilou engedüvati hízsnoaga rozsjá, pűks, drzsánye, stere szo li detecse zmejne skéri toga, od steri sze oblászt nateliko boji i nyé drzsati nedopűszti.

Té obhod bi prilicsen bio ete „nocsne“ delavce v-nyihovom deli prekrátiti, odevcsiti i k-postenomi deli privaditi i tak bi sze varvanye mirovni, delavni lűdi sztan vtrdo i pobougsao. Stero bi nej szamo rédnoga drzsánya prebiválcom, nego v-prvojvrszti drzsávi na nezrecseno veliki haszek bilou i oblászt, kak vísna mocs bi pri prebiválcaj prestímana bila.

Bojimo sze zse naprej, i malo trousta mámo, kaj bi sze v-tom táli kaj zboug-sanya vcsakali. Vsze tesko gré!

Közbiztonságunk.

Mikor a dolgozni akaró és a holnapi betevőfalatért küzdő egyén napbarnította arcáról törölgeti verejtékét, a zűllött erkölcs gyermeke árnyékban heverészve neveti a tisztességes munkával élni akarót, szövi terveit a mások munkája gyűmölcének

szem jo kűhat djála. Zse szem jo zabejlila, pocukrala, zapprála, drűgo bi nyej nebi trbelo, naj bi sze szamo zmécsila. Godina vkűp poucsi zrokami, zaszmejé sze, — ali hopp, po lampaj sze vdári — nej sze trbej presziliti z-toga lejpi hecc narédi. Tou je prevido, ka je nej tomi zrok vancarca, stera je nigdár nej kűhala káve, nego, kí je tou na nyou zavűpao i nej ji je raztolmacsao. Ka naj nede vancarco szram i goszpodi szmeh naprávi, ercsé nyej: »Tou nika nedene, csi je nej méhka, zse je záto kűhana i pojeszti de dobra, szamo jo vűvlej v-eto velko szklejco i neszi jo pred goszpodo, doj jo deni na szto, zdejvaj nyim kcoj zslicé«. Ona notri nesze szkledo káve, Godina za nyouv ide i zácsa sze szmejáti i praviti, steri vasz dobre zobé má goszpoda k-coj sze drzste i jejte Augustichovo trdo kávo. Vszí szo sze sztrahsno zácsali szmeháti, sztároga Augusticha je malo nej guta vdárla od szmeha. Vancarco je sztrahsno szram bilou, ali záto szo jo pomirili (ár je nej kríva bila) ali dugo szo sze szmejáti z-Augustisch ove trde káve. Szledi csi ga je stoj szvaditi steo, náj je szamo naprej prineszao, te sztári ga je tak pogledno, ka je dobro naprej mogao poglédnoti, gdetá lezsi mekne?

elsajátítására. Gondolataiban tereprajzokat készít, mérföldeket tesz meg uttalan utakon, hogy csak a lopás, betörés mesteréhez illően hajthassa végre piszkos munkáját akkor, a mikor amaz egész évi fáradalmának kipihenése végett, — mint aki jól elvégezte dolgát, — nyugodtabban tér alvásra.

Minél inkább közelgünk a zord télhez, annál sűrűbben kell hallanunk, tapasztalunk, hogy itt is ott is egy-egy ily előre kiszámított terv alapján lopni, betörni vagy csak megpróbálják, vagy a jól sikerült próba után komlyan meg is cselekszik, a mely ma már nemcsak, hogy mindennapivá vált, de határozottan ijesztő formát ölt. Ma-holnap oly biztonságban a betörő, hogy ha már nem is fog kelleni neki a holmi, de per hecc is el fog menni házainkba úgy, hogy csak a párnát alvásközben huzza le rólunk annak jeléül, hogy ott volt s boldogot csinált nem csak belőlünk, de a közbiztonság tisztos őreiből is. Tartani fog pedig ez egész addig amíg a közbiztonság hivatottai oly anyira keztyűs kézzel bánnak az ily könnyen élni akaro jó madarakkal, s a mig nem lesz szigorubban véve általában az ez elleni intézkedés is.

Tagadhatatlan, a közbiztonság maradi, elhanyagolt. Ezt az őszinteséget rossznéven nem veheti senki, mert tényleg így van ez. A nap-nap után előforduló lopások, betörések stb. csak erre vallanak. Vagy nem volna ez ellen orvosság?

Igaz, hogy Muravidék még ma is — sajnos, hogy így van — egy speciális terület, a melynek közbiztonsági őrei hivatásuktól eltérőleg inkább a politikai biztonság, szolgálai s a közigazgatási hatóság vidéki kikűldöttjei szerepét játszik. Ma a csendőr nem ér rá elmélkedni azon, hogy hogyan tudna egy jó „tolvaj fogást“ csinálni, ma nem ér rá, hogy egy alapos nyomozást folytasson le és kézrekerithessen a sok közül is egy ily sehonnait, mert a hiányos gyakorlata mellett is állandóan megbízatásai vannak egyesek politikai megbízhatóságát, illetőségét, jövedelmeit, becsületsértési ügyeit s az ehez hasonló semiintéző ügyeket nyomozni, nemkülönben ezek aktáit intézni és expediálni. Vannak aztán esetek, hogy maga a csendőr is némi tekintetben felettes hatóságainak kedveskedni akarván, oly csekélységekbe kapaszkodik és bejelent, a mely ismét neki is, feletteseinek is csak hiábavaló munkát és időpazarlást jelent, idejét a komoly munkától megvonja. Így bizony a tolvajok garázdálkodhatnak, mert nincs mitől tartaniok; s még megérjük azt, hogy utonutfélen szedik le ruháinkat is.

Hogy ezt meg ne érthessük, többoldalu erélyes fellépés és haszontalan munka elvetése szükségeltetik, különben Muravidék egy, a még emlékezetes Muraközi „zöldkader“ mintájú színhely lesz.

Mit kellene tehát tenünk?

A csendőr legyen csendőr és nem körzete községeknek jegyzője, bírāja, lakásbiztossa, komiszárja stb. Hanem állva hivatásának magaslatán és szolgálatában, teljesítse és gyakorolja elsősorban is a közbiztonság pontos és nehéz kötelességét. Ehez azonban nemcsak tőlük megkövetelni, de a nehéz szolgálatukhoz mért fizetést is meg kell adni, épügy, mint Szerbiában és Macedóniában ezt megkapják, de még többet, legalább annyit mint a mennyit a kevésbé fáradságos és felelősségteljes hivatalban levő más hivatalnokok kapnak, mert csak így

dolgoznak buzgón azért a népért, a mely népek adókorouáihól kapják a tisztességes megélhetést. A csendőr legyen az, mint a milyenek mi azokat ismertük, szigorú, erélyes szolgálatában senkit nem ismerő. Legyen olyan, hogy még a nem-bűnös is szívdobbanást kapjon megpillantására, de ehez közönséges katonától megkülönböztető ruházaton és anyagi függetlenítésen kívül szolgálatához mért képzettség kell. Természetes, hogy több jog is kellene adni neki, mert a gazembereket csak vasmarokkal lehet gaz munkájuktól leszoktatni.

Másodszor a bíróságok ne a törvénykönyv enyhébb paragrafusait alkalmazzák, hanem a legszigorúbbakat s akkor ne hagyják haszontalanul henyélni, hanem az állami-kosztot négyszeresen dolgozza le, a legnehezebb munkával. Itt nem kell szociális szempontokból kimélni a zshiványt, mert a rablás nem megélhetés, nem kenyérkereset, hanem az ily sihedereknek munkanélkül tetsző élés és henyélés biztosítása.

A harmadik pedig, s itt a kerületi főnökségre kell appellálnom az, mely szintén némileg segíthet azon, hogy az annyira elterjedt lopásokat csökkentse. T. i. a régi rezsim alatt szigoruan meglett hagyva a csendőröknek, ha éjjeliőrt nem az uton találják, hanem valahol kunyhóban, vagy egyéb helyen, be kellett jelenteniök és alaposan meglettek büntetve. Ma az még nem fordult elő, s habár éjjeliőrség tűzör-ségnek is van minősítve, de vagy csak egy-két órát vannak szolgálatban, vagy pedig leégphet miattuk a fél falu is, ha „szolgálatban“ is vannak. De falusiaknak az éjjeliőr nemcsak a tűz miatt kell, mi megkivánjuk tőle, hogy emellett házainkat a tolvajok ellen is figyelje.

Tisztelettel felhívjuk a kerületi főnök ur szives figyelmét erre, hogy ebbeli rendeletével utasítsa a csendőröskéket az éjjeliőrség illeténmódi ellenőrzésével.

Tanácsos volna szintén, ha a fegyvertartás joga nem volna oly szigoruan véve.

Mindmegannyi eljárás az éjjeli „munkások“ működését korlátozná, illetve megakadályozná, ergo közbiztonságunk megfelelő volna. Ennek hiányában azonban az idej tél nagyon kétes reménnyekkel kecsegtet.

GLÁSZI. — HIREK.

Szamo vmorsztvo je steo doprineszti Benko Ferenc 22 lejt sztar szin z-Zenkovec ki je za vojásztva volo na vogrszko odszkoeco i zdaj ka je nazáj domou prisao, sze bojajsi kastige — tak steo rejsiti ka szí je sinyek vrezao. V-spitao je prineseni.

Redárszki glászi. V-Macskoueci na állomási 26-toga novembra szo neznáni hűdodelnici vkradnoli 7000 kron vrejdnoszti blága i psenice. — V-proszenyakovci pri Szolár Ferenci csrevlári szo neznáni zlocsnici vklejt vdrlí i odneszli do 6000 koron vrejdne obűteli i ledra. — V-Markovci z-Horza Gyűria klejti do 2000 koron vrejdnoszti mele i psenice.

Sziromáka sztarca, 68 lejt sztaroga Horváth Jánosa z-Kűpsínece, koga je ml. Zrinszki Ferenc mladénec, pred nisternimi dnűvni szmekno, da szo sze nyemi rane pohűsále v-Szobotski spitao pripelali. Hűdodelnik brezi garancie szloboden hodi. Gvűsno ka csi bi meszto té hűdoube eden »éljen« szkricsao, bi szí zse na hladnom meszti premislávao, ka tá nadűzsna rejcs znamenűje.

Előfizetések és hirdetések a Prekmurska tiskarnában is felvétetnek.

Szekolejranye,

stera szo prvle pri: „Első Magyar“, „Hazai“ i pri „Nemzeti“ družstvaj zvezana je

„HERCEG—BOSNA“

jugoszlavenszko družstvo vzelo prejk. Za steroga volo sze postüvane sztranke opominajo i proszijo, naj naobaryanye szvoji dosztojnost, obveznice (kötvényeket) pri toga družstva zavüpniksztvi pri

Ascher B. i Sin-i

v Murski Soboti, kak naj prvle notri pokázsejo.

„Herceg-Bosna“ Orszácos Szekolejranya
družstve Zagrebcské podrúznice ravnitelsztvo.

Drzsávní cesztárov namesztítev, na drzsávní, vármegyövszki i vicináliski cesztáj je na 26 mejsztaj razpiszono v nasoj krajini, po 2200 koron meszcsnov plácsov. Za zadobitev tej mejszt sze more do 15. decembra prosznya vlozsiti. Szlovenscsino v rejcsi i v píszmi proszilec more znati. Vecs v oglaszaj dnésnye »M. K.«

Braszko meszou je fájna pecsénya. Vüjec Józsefa krinlema szo neznáni touvaji preminoucse dni vöpüsztili i odegnati namejnili, Szreca ka je lasztnik napamet vzéo zse vönej naceszti kröfkajoucse bravé, vö je sou i nazáj je je notri zápro i na drügi dén doj dao vmoriti. Touvaji szo meknoli. Zsándárje je szledijo (?) szamo ka je szlejd zse mrzel za nyimi.

V-dolnyoj lendavi vu hercegovoj gousztsi sze je zacsnolo leszá sejkanye. Delavci szo tühinci, prejkmorec tü nedobí dela. Na haszek valón vesz lejsz sze tá zvozi, szamo drobís osztáne tü, more bidti z-toga za dráge pejeze, kaj dobímo za küjavo (?) ka, ka bode nadale za drv volo, je celou drügo pitanye. Vértivanye porédi gré!

A munkásleány tragégiája. F. hó 3-án érkeztek haza 8 hónapi távollét után azok a munkások, akik Poroszországban voltak nyáron át mezei munkán. Közülük Koczifer Verona lipai 19 éves leány utközben betért Skáfár Márton belincilakós házábanál s az éjszakát is ott szándékozott tölteni. Kíséretében volt völegénye is, ki mura-szombati legény. Este 7 óra felé, miközben a szobában beszélgetnének, az ablakon át valaki belölt s Koczifer Veronát lötte meg oly szerencsétlenül, hogy a lövés mellkasán át a tüdejét átfúrta s életveszélyes sérülést okozott. A sebesültet azonnal testi és lelki segélybeu részesítették, 4-én reggel pedig nagy vérvesztés közben eszméletlen állapotban szállították be a mura-szombati kórházba, ahol 5-én meghalt. A szerencsétlen és nagyon szegény családból való, de igen becsületes munkás leány tragikus sorsa igazán szánalomra méltó, mert 8 havi munkájával a szerencsétlen német valutáris viszonyok miatt semmit sem keresett, sőt a haza utazásra még adósságot csinált s most otthonában éri ezen borzasztó szerencsétlenség. — A szigoruan megindított vizsgálatnak kell kiderítenie, hogy ki volt a merénylő és kinek volt szánva a lövés, mert többféle verzió van a merényletről forgalomban.

A Herceg Esterházy féle dolnjalendavai uradalomhoz tartozó erdőségek letarolása már megkezdődött. A munkát idegen munkások végzik, prekmurec itt nincs foglalkoztatva. — A kitermelt összes haszonfát a most készülő iparvasut fogja innnen elszállítani míg a hulladék vissza marad. Talán edből jut nekünk is egy kis égetni való! — De azután milesz a fűtéssel, az már nagyon más kérdés?

Öngyilkossági kísérletet követett el 22 éves gazdálkodó fia Benkó Ferenc Zankovcéról. Katonáskodás helyett annakidelyén átszökött Magyarországra s most, hogy visszatért az emiatti büntetése félelmében átvágta a nyakát. Behozták a M. Sobotai kórházba.

A biztosítások,

(lelemi) melyek régente az Első Magyar, a Hazai és Nemzeti Biztosító Társulatoknál kötöttek, a

„Herceg-Bosna“

jugoszlaviai intézet tulajdonába mentek át. A tüszelt felek felkéretnek, hogy a kötvényeket saját érdekükben a társulat M. Sobotai főügynökségénél

Ascher B. i Sin

cégnél minél előbb mutassák be.

„Herceg-Bosna“

Országos Biztosító Intézet
Zagreb-i fiók igazgatósága

Rendőri hírek. Mátyásdombi allomáson f. hó 26-án a vagonból ismeretlen tettesek kiloptak 7000 kor, értékű árut és buzát. — Pártosfalván Szolár Ferenc cipész műhelyébe ismeretlen tettesek betörték s elloptak onnan 6000 kor. értékű kész és bórárut. — Marokréti Horza György kamarájába betörték s elvittek belőle 2000 kor. értékű lisztet és buzát.

A szegény öreg. 68 éves Horváth János Halmosfői kisgazdát, kit ifj. Zrínszki Ferenc megszurtt, sulyosobodott sebével behozták a Murska Sobotai kórházba. Ilyen a sors, de azért a garancia nélküli vádlott szabadon mozoghat. Bizonyos, hogy ha e gonoszított helyet egy »Éljent« talált volna kiáltani, eddig már hövösön elmélkedhetnék ez ártatlan szócska jelentőségéről.

Utkaparoí állások betöltésére, vidékünk állami, megyei és vicinális utjaira 26 helyre van pályázat hirdetve havi, 2200 kor. fizetéssel, Eme állások elnyerésére f. hó 15-ig lehet kérvényezni. Szlovén nyelv tudása írásban és szóban megkívánatik. Bővebb a mai hirdetésben.

SPARAS EMMUSKA

és

STERN ARNOLD

jegyesek

Puconci, 1922. december 4.

Minden külön értesítés helyett. 45—1

Szlüzsvena naznanila.**Razpís.**

V področji gradbene sekcije v Murski Soboti, touje za Prekmurje, sze gori vzeme za szlüzbo

26 državni cestarov

z mesečnov pláčov od 15 do 17.5 Din, pravico do osem štiriletnice po 10% temeljne pláče mesečno ino prispevkom k stanüvanji v letnom zneski 25 Din. za tiste ki ne stanüjejo v državni cestarskoj hiži. Pouleg té pláče dobijo cestarje draginjsko dokládo zasébe po 14 Din. za obitelj po 3 Din. dnávno maksimirano v smisli naredbe minist. z dnéva 8. IV. 1922 do preklica.

Pravilno (z Din. kolekom) kolkováne prosnje za te mesta je vložiti pri okrožni gradbeni sekciji v Murski Soboti. (Prosnja more bidti adresirani na »Gradbena direkcija v Ljubljani«)

do 15 decembra 1922.

Prošnji trbej priložiti:

- 1.) Rojstni (krstni) i domovniški list;
- 2.) spisi od državne vojaške slüzbe;
- 3.) uradno zdravniško spričevalo (bizonyítvány) da je telovno zmožen prosilec tou slüzbo spunyávati;
- 4.) pravstveno (erkölcsi) spričevalo;
- 5.) dokázanye da je prosilec slovenščine znánc v písmi i v rejči;
- 6.) dokázanje da je prosilec dovršo osnovno šoulo.

Prosilci, včeni v kakšoj mestriji, nadale tisti ki so bili že pri vzdržávanji cejst zaposleni kak stalui delavci, dobrovolci, vojni invalidi ki so ovak zmožni za takso slüzbo i taksi, šteri majo zagvüšana stanüvanja kre tiste ceste, za štero prosijo, májo prejdnost pri toj cestarskoj slüzbi.

Vse té mesta se dájo. do orejenja autonomni sejsztni zastopov, le provizorično.

Gradbena sekcija za Slovenijo,
v Ljubljani, dne 11. nov. 1922.

Vérsztvena.**Polodelca zimszke oupravice.**

Gda sze z-jeszena dokoncsétkom polszko delo dokoncsa i szklene; i da ono zdaj na dugse vrejmen gori hejnja; sze polodelca oupravice tüdi k-hizsi pritisznejó. Csi glih sze je to zvonejsnye delo na dugse vrejmen doj záprlo, polodelec nezostáne záto brez nyega; — má on povouli szvoje sztáve sze doszegajoucse oupravice, stere szo z-zsnyegovim polszkim delom vküp prikapsene i stere v-zimszkom vrejmeni, csi je glih dügi cajt, sze gedrno more obracsati, csi je po-

polnoma scsé odpraviti do onoga hípa, gda ga nyíva pá vöpozávajo. Kak v-leti, tak zdaj v-zími nema dober vért manyükivati, vszákó minuto má povouli dela, stera csákajo na tá odprávlanye. I szkrben vért sze tüdi nenihá brez táksega, ár szo nyegove oupravice, liki lanca verige edna k-toj drügoj prikapsene i csi sze ta edna zapüszti tou cejlomi skoudi i tou zaosztányeno je nájvecskrát nejmogoucse doprineszti i pobougsati.

Ka kakse oupravice má vért vu zími: szo nam Mihály gazda eto nizse szpíszano csetenyé i tanácsé poszláli, naj je v-Mörszko Krajino notri denemo, stere naszledüvati oni porácsajo. I mi je tüdi szrdcá porácsamo, tejm bole, ár toga imenüvanoga oszobno tüdi poznamo, koga tak szouszedje, kak cejle krajine szlancsarje za razmetoga, szkrbnoga, dobre voule bodoucsega i poboysznoaga kmeta poznajo, vizsiko prestimajo i postüjejo. Od koga tou právjio, kaj vsze, zakoj On primle »v-nyegovoj rouki z-zlátom poszláne«. Tou je tou, kaj je szrečno vö szpela.

Jáko zaprípravno szpoznamo, csi kmetje szvoje szpoznanje tim drügim tüdi naznanijo. Vcsiti sze je nigdár nej szramotno i tüdi vu tom do konca príditi niscse nemre. Sztári vértje, ki do je csteli, na szébe nájdejo v-nyem, ár oni tüdi zse od vecs lejt mao tak csinijo; ti mládi pa nájdejo v-nyem zadoszta návcusnoga. Nej szamo od szkrbnoga, nego i od zboysznoaga sze tüdi nika navcsimo. Od dobroga i oszkrbnoga tou, kak trbej kaj csiniti, od zboysznoaga pa, kak nejtrbej csiniti?!

(Nadaljávanje pride.)

Trzsne cejne. Kereskedelmi árak.

1922. dec. 7.

Blágo — Áru.

100 kg.	Psenica—Buza	K	1550—
»	» Zsito—Rozs	»	1400—
»	» Ovesz—Zab	»	1100—
»	» Kuborca—Tengeri	»	1000—
»	» Pro u—Köles	»	1000—
»	» Hajdú—Hajdina	»	1000—
»	» Grauka—Bükköny	»	1400—
»	» Orroubi (psen)—Korp. (buza)	»	900—
»	» Szenou—Széna	»	1000—
»	» Graj—Bab	»	1400—
»	» Krumpise—Burgonya	»	400—
1 kg	Lenovo sz—Lenmag	»	—
»	» Detelszno sz—Löhermag	»	—
»	» Bikovje } zso —Bika	»	20-26—
»	» Telice } zso —Üszö	»	20-26—
»	» Krave } zso —Tehén	»	10-16—
»	» Teoci } debelo —Borju	»	26-32—
»	» Szvinyé } debelo —Seriés	»	50-55—
»	» Mászt l-a—Zsir l-ö.	»	130—
»	» Zmoucsaj—Vaj	»	110—
1	» Belica—Tojás	»	3 i 6

Pejnezi — Pénz

1 Dollár.	=	Kj 280—
100 Kor. Budapest	=	» 13-50
100 Kor. Becs	=	» —44

Halló! Halló!**Znás ka novoga?**

Nova trgovina sze odprla

:: v MURSKI SOBOTI ::

Aleksandrova cesta 70. Bergerova hisa.

DOBI SZE PO FAL CEJNI:

Zsenszki krscsáki od	600 K	naprej.
Zsenszke hoube od	400 K	naprej.
Zsenszki bluzi flanel, batist i grenadin	od 230 K	naprej.
Zsenszke hlacse od	160 K	naprej.
Förtoje iz glota od	160 K	naprej.
Zsenszke szrakice od	200 K do 300 K.	

Vsze vrszte modiske potrejbcsine!

Sz postüvanyom:

A. KIRÁLY 44—1

Na velko! Na málo!

Meszou, spej, mászt
i vszáke vrszte kolbásze
dobíte po dnévnoj cejni
vu znouva odprejtoj mesznici
v hoteli

BENKO JOZSEF
Murska Sobota.

Pridte i sz-probajte, zadovolni tel!

Po dnévnoj cejni küpű-
jem szvinyé, teoce i máro.

Napi árért veszek ser-
tést, borjut és marhát.

Nagyban! Kicsinyben!

Hust, szalonát, zsirt
és minden fajta kolbászt
napi áron kaphat az ujra
megnyilt mészárszékemben a
(szálloda udvarán)

BENKÓ JÓZSEF
Murska Sobota.

Jöjjön próbálja meg, meg lesz
elégedve!

29-3

Steinkol **csaren** pa **erjávi**
Bükovo vogelje za kovácse
Drva vszáke vrszte
Portland cement
sze dobí po fál cejni pri

CZIPOTH VIKTOR-i
trgovina z leszom drvami in premogom
v MURSKI SOBOTI

21-5

Singer **Singer**
masíni za sívanye

Amerikanszki **Singer** masíni za sívanye
sze dobíjo za Prekmurje v trgovini

BRATA
BRUMEN

MURSKA SOBOTA, Cerkvena ulica 192.
(Pouleg biroviye.)

Dobíjo sze tüdi **Singer** iglé, oli, konci, nado-
mesztílni deli itd. (Za sívanye masíni za
szaboule, sujsztre i za familíjo.)

Odávle sze na ráte (24 mesecov).

Singer sivalni masíni **Bourne & Co. New-York.**

4-8

KRCSMARJE!

Sztáro, od leta 1921 belo sztolno i rizling víno,
tüdi I. vrszte Lötmerszko novo víno sze dobí po
nájnizsisoj cejni v vinszkoj peovnici. 24-4

Nádai Jozsef, M. Sobota.

Dobro blágo!

Fál blágo!

Jó áru!

Olcsó áru!

Naznányam

postüvanomi obsinsztvi, ka szem
oudpro baoto v Püconci (gde je prvlé
posta bíla) i na velko prebéranje
gyeszte: vszefelé moski i zsenszki stofi,
vunat, cájgi, právo lenovo plátno za
blazine, szrakice, parhet, drukano, belo
i vszefelé drúgo plátno. Dobí sze tüdi:
gotovi zimszki stofani i ledzni kapúti,
gyűnye, roubci, „Anker“ konci i. t. d.
:: :: po nájfalejsjoj cejni. :: ::

Skrabán Iván,

Puconci (Battyánd)

(gde je prvlé posta bíla — hol a posta volt.)

31-2

Rédna dvorba!

Pontos kiszolgálás!

Tisztelettel értesitem

a n. érdemü közönséget, hogy Battyán-
don (a posta helyén) üzletet nyitottam
s nagy választékban raktáron tartok
mindenféle női és férfi szövetet, ceigot,
delint, valódi lenvásznat párnáknak,
ingeket, flanel, barhet és kékített vász-
nat. Szintugy kaphatók: kész téli szövet
és bőrkabátok, finom pokrócok, kendők
„Anker“ cérna stb. a legolcsóbb árban.

38-1

Üzemben lévő

mechanikus műhely

teljes berendezéssel azonnal eladó. Ugyanott
eladó egy drb cséplőszekrény összes
szíjjazattal és rostával teljesen jó karban.
Bővebbet Prekmurska Tiskarnában.

Velka zaloga pohištva!

Vsakovrstnih spalnic, jedilnic, sob za gos-
pode, salonskih garnitur, kakor kompletnih
garnitur za pisarne Vam nudi po fal ceni

Produktivna zadruga mizarski
mojstrov Maribor z. z. z. z.

20-5

Telefon 341.

Solidno blago!

Cene zmerne!

Vszefelé lejsz za ruste

i za nüc sze gdasté po dnév-
noj cejni dobí.

Mindennemü épületfa

azonnali szállításra, napi áron
kapható.

39-1

ÁBRAHAM ELEK, Hodoš.

Máli glászi.

Brivec

Konrád Donko pou-
leg Turkove ostríje v
M. Soboti. — Vödela
zsenszke kite, csi pri
neszété vlaszé, vsze po
nájfalejsjoj cejni

Vörar

Pavel Fliszár pouleg
Turkove ostríje v M.
Soboti Poprávla vöre
po májménsoj cejni, pa
tüdi odávle batríje za
lektricsne lampase.

Eden

z bougse hizse pojep.
za kelnarszkoaga inasa
sze gorvzeme v **Lena** 40-1
rics-ovoj ostaríi v D.
Lendavi.

Egy

jobb házból való fiú
pincér-tanoncnak fel-
vétetik a **Lenarics-**
féle vendéglőben D.
Lendaván.

41-1

Karácsonyfára

cukorkák és sütemények ugyszimtén esküvőre vagy
bálra torták a legutányosabb napi áron kaphatók
Novák Szidónia cukrázdájában Murska Sobota.

42-1

Na odajo je

5 (pét) plügov logá v Markíševci. Loug sztojí
debeloga z mesanoga leszá i dvakrat lejtno sze
lehko vnyem koszi. Vecs sze pozvej pri **Kolossa**
Stevani v Murski Soboti.

43-1

2 plüga

prima trávník i edne hűte 16 m dűg 8 m sürke
cimprane v dobrom szítáni, na vesznici. — **Eda**
hrami, za máloga vértá prípravni v Murski Soboti
po fál cejni szo na odajo. Sztojijo: z dve hűsi
kűhnye, spájz, klejt, stala, velke hűte, peovnica
pét levov, vsze szkoro nouvo, pou plüga szadov
nyáka. Vecs sze pozvej pri: **Kühár István**
v Markíševci. (v krcsmi.)

37-2

Popolna strojna oprava za parno žago skoro novo, dobíti se more takoj.

Jugoslovansko importno in eksportno podjetje inž. RUDOLF PEČLIN.

Maribor, Trubarjuva ulica 4.

ali

Telefon: Interurban 82.

Podružnica MURSKA SOBOTA,

zastopstvo

ČEH & GASPAR

Telefon: Interurban 2.